

KELET.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

1881.

Kolozsvár, vasárnap, július 3

Tizenegyedik évfolyam.

AZ EREDMÉNY.

Nagyrészt befejezvék az országos képviselőválasztások. Ma és holnap alig 7 kerület választ még, s ezzel kész az új magyar parlament. Eddig 405 kerület választott s e számból 230 képviselőt nyert a szabadelvű párt, 83-at a szélbal, 61-et az egyesült ellenzék, 14-et a nemzetiségi. 12-en vannak pártállás nélkül és 5 kerületben új választás lesz. Pártunk a harc alatt nyert 50 kerületet, veszített 33-at. Tiszta nyeresége van tehát 17 kerület. Az összes többi pártárral szemben pedig 62 szótöbbsége van a kormánypártnak.

A diadal tehát, a melyet pártunk aratott, teljes és tökéletes. A nemzet nagy többsége dicső elégtételt nyújtott Tisza Kálmánnak, s az öt támogató férfiaknak azokért a pártatlan rágalmozásokért, telemarokkal szórt sárért és tele torokkal kiáltott szitkokért, melyekben a szélbal a hazafias munkálkodásnak egyetlen módját találta. S valóban a politikai szemfényvesztésben való csontos megrögzöttségnek mosolyra indító tanujele az, midőn a kérelhetetlen tények és számok ily szerfelett világosan szóló adataival szemben az ellenzéki lapok kivétel nélkül azt hirdetik, hogy a kormánynak e választások után legkisebb oka sincs az öröme, sőt némely szélbali lapok a választások alatt maguknak tulajdonítják a győzedelmet.

Holott épen a szélbal, dacára annak, hogy az élehetlensége folytán kövös prédának szolgáló mérsékelt ellenzék 16 kerületet elhódított, leverő tanúságot vonhat magának a történekből. E tanúság pedig abban áll, hogy a királyhágotul Magyarországnak a független intelligens elem hátat fordított a szélbalnak. Az ország fővárosában egyetlen jelöltje sem ment keresztül. — Deben reczenben magja veszőn a Baldácsypénznek, a nélkül, hogy ott fellépett volna, nagy többséggel lett megválasztva a miniszterelnök, s e nagy győzelem mellé, mely miatt a szélbali lapok choruban sirnak, ugyanott még egy kerületet hódított pártunk. Nagyvárad szintén a kormányelnöknek nyújtott szép elégtételt, s Szeged szintén kormánypárti választott.

Ha egy szemernyi magabizsallás vesz erőt a szélbali hetvenkedésen, lehetetlen, hogy meg ne hőkkenjenek a legmagyarább és legintelligensebb városok ezen ítéletétől.

A KELET TÁRCZÁJA.

HOGYAN TANUL AZ ANGOL?

Felméri Lajos legújabb könyvét *) e szavakkal kezdi: „A nagy nemzetek élete mindig tanulságos, s kétszeresen tanulságos ma, midőn a nemzetközi ismerkedés korszakát éljük. Ma már minden nemzet érzi, hogy fenmaradásának elsőrendű biztosítéka a mivelttség. Ez az, a mi bármely népet számbavehető egyéniséggé, u. n. nemzeté lenni segít, a benne kifejtett humanus vonásoknál fogva a mivelttebb nemzetek társai és teszt s számára tiszteleteteket biztosítja.”

Ha magyarázatra szorulna, hogy a neveléstudomány munkás tanára miért fogott e könyve megírásához; hogy miért kért és nyert miniszterétől szabadságidőt és segélyt e könyve anyagának a helyszínen összegyűjtésére: e sorok, azt hiszszük, bővön elég magyarázatot s legkivált a magyar közönség előtt, mert hisz a magyar népoktatási törvény majdnem egyidejű az angollal (1863—1870.) s ha, a mint szokás, annyiszor hivatkozhatunk a magyar és angol parallellákra: külön-

*) Az iskolázásjelene Angolországban. A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszterben intézett jelentés. Írta: Felméri Lajos, philos. dr. a kolozsvári m. kir. tud. egyetem a nevelés tudomány ny. r. tanára. Első kötet, ára 1 ft 80 kr. Budapest, 1881. Aigner Lajos bizománya.

Igaz, hogy a mig a főváros példájára a magyar intelligencia visszatért a szabadelvű pártba, Kolozsvár akkor kezdé a bolondját, mikor más már végezte, s engedte, hogy Dinstli és Rüstow megválasszák neki Ugron-Barthát. Azt azonban még a szélbal sem meri állítani, — pedig alig létezik valami, a mit ne merne, — hogy Kolozsvárt többségben volna pártja.

A szélbal szaporodását korántsem elveinek, hanem az adóknak, az országot ért csapásoknak, a közös hadseregbeli tiszték némely kihágásainak és saját pártatlan tevékenységén kívül, különösen a mérsékelt ellenzék jó magával való tehetetlenségének köszönheti.

A lefolyt választások nagy mérvben igazolják, mekkora a szükség a parlamentti egyensúly fentartása végett egy elfogadható alapokon álló kormányképes ellenzék, egy mérsékelt centrum. Hisz épen csak ennek hiányában a választók egy része félrevonultságával, más része ugy szólva desperatióból activ szavazatával taszította elsből egy pár lépéssel a szélbal rozzant szekerét. Még ezek is többnyire azon rationalis feltevésben élve, hogy egy sem hiszi mind a candidatus sem azt a sok bolondot, a mit választói elé tált, s majd csak megszelidül e fura nép is, ha komolyan kenyértörésre kerül a sor.

Általában nincs okunk valami nagyon dicsérni a jelenlegi választások elvi magaslátát. A kormánypárt természeténél fogva a tényleges institutiók alapján állván, a már létesített alkotásokon kívül nem vihetett a harcba magasabb szabású elveket. A közbensű pártok ellentétbe helyezték magukat a létezővel a nélkül, hogy a létesítendőkre nézve bármiféle elvei lettek volna. Végül a szélbali elvei annyira a képtelenségek honában kalandoznak, hogy csak az alsóbb népretegnek ábrándos részét viheték meggyőződéssel a harcba, a többi nem hitt nekik, miként elveik kivihetőségében maguk sem bíznak.

A kettős pénzértéket pártoló államok képviselői a párisi nemzetközi pénzkonferencián a felett folytának most alkudozásokat, hogy a latin pénzünio mintájára bimetalista uniót kössenek, miután diplomatiái uton az alapot erre nézve már egymás közt tisztába hozták.

A dunai aktára vonatkozó pótkonvenzió Galaczbán maj. 28-dikán íratott alá. E

sebben is érdekes és tanulságos a párhuzam a magyar és az angol iskolázás között: a felekezeti, állami és községi népnevelés majdnem ugyanabban a viszonyban levén Magyarországon, mint a milyet az állami felügyelet alá vont egyházi, iskolaszéki (board) és társulati iskolák között Angolországban látunk. Teljes forrongás, fejlődés, verseny ott, mint itt; sok hiány, pótlandó és kicsinyes mind náluk, mind nálunk s az alsó néposztályok és szegénység előítéletei csak ugy leküzdendők általán az iskolák, mint az egyháziak és felsőbb ranguak féltékenysége az állami felügyelet alá vont iskolák irányában, Angol- és Magyarországon egyként.

S Felméri a párhuzamozás e fölöttébb tanulságos munkáját — ezuttal a 261 nagy és tömött lapra terjedő 1-ső kötetben — annyival nagyobb sikerrel végezte, mivel tulnyomó mértékben az olvasóra bizza az összehasonlítást, ugy állítván elélnk az anyagot, hogy önkénytelenül az összevetésre térünk s már magunk is kivontuk a következtetéseket, midőn az író, könyve legvégén, összegjegyzésökhöz fog.

Meglátszik Felmérin, hogy az angolországi iskolázás jelenének képt nem könyvekből és jelentésekből összegyűjtött vonásokból alkotta össze, hanem magát a valóságot, a helyszíni szemlét, a személyes tapasztalatot hívta segítségül; nem elégedett meg a tananyag beosztásának, az órarendnek, a tanítók és tanulóknak, az épületek és költségek statisztikai kimutatásaival, hanem magát a népeletet, a társadalmi viszonyokat és közállapo-

konvenzió kimondja, hogy az európai dunabizottság hatásköre a dunai hajózás ellenőrzését stb. illetőleg Isacsától egész Galaczig kiterjesztetik. De Oroszország képviselője kijelenté, hogy a kilia ág balpartja orosz levén, itt a dunai bizottságnak nincs mit keresnie. Románia képviselője pedig csak azon határozott kikötéssel írta alá az „act aditionel”, hogy a partállamok jogainak javítása megóvassék.

A VÁLASZTÁSOK UTÁN.

Fogaras, 1881. jun. 30.

Junius 28-án Fogarasmege is megválasztá országgyűlési képviselőit. A fogarasi választókörletben a köztiszteletben és becsületben megőszült, elvisszázó Boér Antal kormánypárti férfi ellenjelölt nélkül állott, miután az intelligenciának sikertült ellenfelét az ugyancsak szabadelvűpárti Kapocsány Mór ügyvédet visszalépésre bírni.

A választási gyűlés megnyitvatván, miután konstátáltott, hogy a törvénytábla záros határidőn belül a bejelentve volt Boér Antal on kívül más jelölt nem jelentkezett, a zeneszó mellett és számos nemzeti lobogó alatt egybegyűlt mintegy 800, jobbára román nemzetiségű választópolgár lelkesült éljenzései között, Boér Antal a fogarasi választókörlet részéről felkiáltás útján megválasztott országgyűlési képviselőnek enunziáltott. A választási helyiségbe küldöttségileg meghivatván, a mándátum átvételekor megbotoltan köszöntö meg a személye, iránt ismételtlen nyilvánított emekittuntetű bizalmat, igérvén, hogy miként ez ideig, ugy jövőben is a szabadelvűpárt zászlójához rendíthetlentül hiv leend.

Az árpási választókörletben szavazás döntött, miután a központi végrehajtó bizottság által Budapestről ide küldött Ullman Sándor mellett a másik választókörletben visszalépett fogarasi ügyvéd Kapocsány Mór is fellépett.

Győzelme a budapesti központi bizottság által erkölcsileg gyámoltott Ullman Sándor fölött nem volt nehéz; ugyanis a diadal kivívásában hatalmasan támogattott a megye székhelyen enogruva nem volt kétség a polgárság által, kiknek elvikkelt sohogy sem egyezett meg az, hogy az ők és a mi megkérdésztünk nélküli egy választókörlet fölött, mint Pominium fölött, kény és kedv szerint rendelkeztek bármely központ is. Mielőtt a központ kinéztetjé választókörletében megjelenék: joggal megvárhatni, hogy a választó polgárság vezető férfainak véleménye a kinéztetnek személyisége és mivolta fölött kikéréssek.

E sértő mellőzése tulajdoníthatja dr. Ullman Sándor ur elbukását és Kopocsány Móríz ügyvéd ur — kedvöltésge mellett is — diadalát. Összesen beadott 1209 szavazat; ehbő Kopocsány Mór kapott 732-öt, dr. Ullman Sándor 477-et.

Ennek a választásnak morális jelentőségét magasra emeli ama körülmény, hogy e választás

kat vette vizsgálat alá, hogy az életszervezet össevezető szálait: az állam, község, felekezetek és iskolák egymáshoz való kapcsolatait tárhassa föl magának s nekünk s ehez képest ne csak száraz emlékezteti anyagot szolgáltatson olvasóinak, hanem bevezesse őket az életfejlődés mihelyébe, megértetve és által velök, hogy miből, mi által és miként fejtelt s nőtt az angol iskola azzá, a mi s rákényszerítse olvasóit a saját életviszonyaik elgondolására és a saját iskolai állapotaik megbrálására s evel egyidejűleg hiányaik orvoslásának mérlegelésére.

Ezért mindenek előtt az angol iskolai viszonyokat rajzolja a népoktatási törvény meghozatala (1870) előtt, különös tekintettel a szegény és munkás osztály csodálatosan elesett állapotaira, hogy ne mondjuk baromi vad tengésére. Elképped az ember, ha olvassa az angol nép kolodus miveletlenségét, mely száz fokkal alatta áll a megfelelő magyar osztály jólétének. Nem hiában, hogy az angol földbirtok 30000 s ennek is felerésze csupán 15000 birtokos kezében van! Nem hiában, hogy a munkás a szó teljes értelmében egy napról a másik napra él s a népiszkolai törvény meghozatala előtt gyermekei nevelésével épen nem gondolt.

Ez elképzelhetetlen állapotok indíták aztán a pártatlan jótékonságu angol miveltteket és vagyonosokat a népiszkolázás uttörő munkájára: a vasárnapi iskolák, a Brit- és nemzeti társaság, meg a belföldi és gyarmati iskolatársaság szervezésére, melyek óriási összegeket fordítottak az elesett nép gyermekeinek isko-

kertlet tisztán román ajkunból áll, s midőn ily szorgos mezei munka idején akkora tömegben jelent meg az urna előtt legszokottabb alkotmányos jogát gyakorolni: erre a jó népre csak a rozsz akarat foghatja, hogy passivista.

A brassói „Gazet” a Transilvaniei” junius 23-i számában közvetlen a választások előtt „Alegerile in comitatulu Fogarasiulu” czim alatt erőlyes fölhívást intézett a román testvérekhez, visszatartandó őket a választásba elegendéstől. Szava pusztában kiáltó hang volt, a mint a fényes eredmény igazolja. Fogarasmege két választókerületének román ajku népe ugyanis annyira nem passivista, sőt annyira szabadelvű Tiszapárti activista, hogy ha itt valaki nemzetiségi programmal merne föllépni szemben egy szabadelvű magyarral: bizony ki merjük mondani, miként a legesufosabban elbuknék.

Estve a választókörzönség mindkét képviselőt fényes fátylasmenettel tisztelte meg zeneszó mellett. Boér Antal laka előtt lelkes üdvözlöt tartott ref pap Pánczél Károly, melyre az ősz férfiú megbató köszönetet mondott választóinak, biztosítván őket, miként a megye érdekeinek hű szószólója és a szabadelvű párt lobogójának rendíthetetlen hive leend. Kapocsány Mór laka előtt az üdvözlő beszédet tartotta Gál Domokos törvényeszéki albiró, melyre az ügyvéd és új képviselő ur ünnepélyesen kijelentette, hogy a szabadelvű párt hive és igyekezni fog e párt nézetét őszhangzása hozhatni az ország, a megye és e város vitalis érdekeivel; szívvél, lélekkel oda törekszik, hogy a Tisza vezérlete alatt ez ország boldog és e megye megelégedett legyen.

Fogarasmege közönsége hát, miként a multban, ugy a jelenben is becsülettel és elyhűséggel lerőtta hazafiai tartozását, és e megyére a kormány minden időben teljes bizalommal számíthat.

Oltvidéki.

Választási utóhangok.

Miként már táviratilag e lapok olvasói értesítettek mult hó 28-án, a szabadelvű párt Medgyesen legyőzetett, s Graffius eddigi képviselő a brassói program alapján képviselőnek újra megválasztott. Nehogy azonban azt hiájk a szász papok és tanítók, hogy ez arra mutatna, mintha a nép maga helyesselné a brassói programot, elmondom röviden minő eszközökkel szereztek meg győzelmet.

A szásznép maga, igen jól tudván, hogy eddigi képviselőjűk, mióta a szásznépet képviseli, ennek érdekében semmit sem tett, jól tudja, hogy diurnumainak legnagyobb részét ide haza költö el s vajmi keveset törődik kerületének érdekével, örömmel ragadta meg az alkalmat képviseltetését jövőre olyan egyénre bizon, kinek működése messzebb terjed a semmit tevésnél, s

láztatására; az támasztotta a népoktatási törvény profétáit, egy Carpenter Máriát, egy Brougham-et, Birkbeck-et, hogy a népnevelés állami segélyezését ki bírják küzdeni.

De, mig erre került volna a sor, kemény küzdelmeket kelle még kiállani: az egyház nem egy könnyen bocsátotta ki körmei közül addigi tulajdonát, melyben hatalmas nagy volt, s melylyel hatalmát mindig fönttarhatta. Az önkénység (voluntaryism) és az állam beavatkozása a végén is nem küzdte és verte le egyik a másikat, hanem elkülönített, de párhuzamosnak maradt két külön utra tért s azóta foly a nemes verseny az állam, a társulatok, a községek, az egyházak között és az eredmény a népneveltség óriási mérvű fokozódása, ugy, hogy vannak helyek, a hol az iskolába járás rövid 6—8 év alatt 150 százalékkal emelkedett, s mig Londonban a törvény első évében volt iskolaköteles 574 ezer 693, az iskolákban hely 262,259 számára és iskolába járó 174,301 — addig a törvény 8-ik évében volt iskolaköteles 689,908, hely a iskolákban 460 ezer 138 és iskolába járó majdnem 400 ezer. A vidéken az arányok természetesen nem ily kedvezők, de a javulás mindennütt óriási mérvű.

E bámulatos eredmény oroszánrésze annak tulajdonítható, hogy az angol népoktatási törvény a felekezeti és helyi iskolák tígyeibe csak annyiban avatkozik, hogy az állam segélyt az iskolák és tanítók részére a bemutatott eredményektől teszi függővé. A helyi iskolaszékek

Hirdetési díjak.

Egy négyesűg centiméternyi tér ára 2 kr. Bélyegdíj minden hirdetés után 80 kr. Nagyobb és gyakoribb hirdetéseknl külön kedvezményt is nyújt a kiadóhivatal.

Hirdetéseket fűlvesanak:

Bécsben: Oppelik Alajos Stadt Stubenbastei Nr. 2. (Eckhaus) der Wollzeile 36.) Haasenstien et Vogler (Wallfisch-gasse 10) Rnd. Mosse Publicistische Bureau. Budapest: Haasenstie. és Vogler hirdetés közv. irodája. Goldberger A. hirdetések felvételi irodája Budapest Szervitátor 3. as.

Ügyviteli csekkok

garmond sora után 25 krajczár fizetendő.

kiről bizton hitte, hogy akkor, midőn az ország érdeke is ugy kívánja, olt lesz az első harcosok közt, nem sajnálja a szót, fáradságot, csakhogy eredményeket mutathasson fel. — A legmegbízhatóbb forrásból tudom, hogy a választást megelőzőleg több mint 200 szavazattöbbséggel rendelkezett a szabadelvű párt. Mihelyt azonban a szászpapok észrevették, hogy dicsfényük oszlófélben, hogy a nép kijőzanodott mámorító dogmájuk hatása alól, megragadtak minden eszközt, megmozdítottak minden követ, hogy megmentsek képviselőjelöltüket a bukástól. Egy-egy faluba 5—6 pap, tanító, ezekkel rokonságban álló városi egyn rándult ki, presbiteriumi gyűlés címe alatt a választókat összehívták, s a legbátrabbakban megmondották, hogyha a szabadelvű párti jelölre mernek szavazni, nyilvánosan az utcán fogják az ilyeneket megköpödnösi, papjok ellenségtük lesz örökre, s boszujukat majd éreztetni fogják gyermekeikkel, kik Medgyesen szászpapok és tanítók keze alatt tanulnak. Szomoruan panasztolták kivétel nélkül a választók, hogy bár ők lelkek mélyéből elítélik a papok által tűzött politikát, s bár a szabadelvű pártnak testestől lelkektől hívei, nem mernek a szabadelvű párttal szavazni, mert nem akarják magukat a pap által leendő nyilvános leköpdősésnek, gyermekeiket a szász papok és tanítók boszujának kitenni. Maguk a papok és tanítók rémitették ezzel az emberekkel, s hazaárulóknak, a nemzet ellenségeinek neveztek azokat, kik ellentük mernek szavazni. Legalább 120—150 kortes futott, fáradtott a szászok köztül, némely faluban 5—6 működött egyszerre, köztük papok, tanítók, városi notabilitások, oda haza bezárták az iskolát, elnagyták a templomot, magán ügyeiket, csakhogy megmentsék a mi megmenthető. Nem akarok neveket említeni, mert nomina sunt odiosa, nem akarom a mutatkozó gyűlöletet szítani, a tizre okajat önteni, de ha szükséges, neveket is — egy hosszú listával — szolgálhatok.

Daczára ezen fenyegetéseknek, terrorizációnak, mégis többséggel rendelkezett pártunk a választások után.

Medgyes vidéke igen kiterjedt lévén, hogy a választás napján kellő időben jelenhessenek meg a választók a szavazó urnánál, előző nap estvére Medgyes szomszédságában Kiskapuson és Baráthelyen gyűltek össze pártunk választói. Győnyörűség volt nézni azt az imponáló többséget, mely ide gyűltekezett, azt a lelkesedést, mely a választókat átjárta.

Hire terjedvén, hogy ekkorra képviselőjelölünk is meg fog választói között jelenni, Kiskapus közönsége valódi ünnepé akarta e napot tenni. Kiskapus, ez a maroknyi magyarság idegen elemek közt, ez a csepp víz a tengerben, dacára a felgyújtással való fenyegetésnek, bírt bátorsággal nemzetiségével tüntetni. Derék falus bírása gondoskodott, hogy a község kizöldágztassék, a gyűltekező hely előtt diadalkaput készí-

(board) rendszeres és folytonos vizsgálatokat tartanak, az iskolalátogatók szigorú jelentéseket tesznek s a szerint, a mint az iskolák népessége nő és állandósul; a szerint, a mint a vizsgálatok a rendes tantárgyakból sikeresek, meg a szerint, a mint a rendkívüli tantárgyakból is általán gyermekek vizsgálatára: nő, vagy apad a segély az állam részéről. E segély egy része az iskolák s ehez képest az iskola fentartási költségei apadván a község részére: maga a község, azaz a szülők rajta vannak, hogy iskoláik jók legyenek; más része a tanító s ehez képest a tanító érdeke is, hogy minél több növendéke állja ki a rendes próbát és haladjon tul a törvénykövetelte mértéket. E hasznosságig rugó nem valami magas erkölcsi mértékű ugyan, de annál erősebb és hathatósabb. Hozzájárul ehez a kitüntetések, jutalmak s az iskolai előmenetelhez kapcsolt előnyök nagy száma s mindjárt érthetővé válik a gyakorlati angol iskola-ügyének oly rövid időn bekövetkezett óriási haladása.

De mindez anyagi ösztönzés csak egyik s talán a kisebbik része az elért sikereknek. A másik, a főbbik, az iskolaszékek, iskolalátogatók és magántársulatok bámulatos odaadása, buzgósa, melylyel a nemzeti közügyet pénzrel, idővel, lelkesítő példaadással és valóságos hittel támogatják, segélyezik, szolgálják. Felméri külön is terjedelmes fejezeteket szentel a londoni és a birminghami iskolaszékek ismertetésének, s a mit ezek az iskolák járás szorgalmazásában, új iskolák emelésében, a kisdé-iskolák

